

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת פינחס
י"ד תמוז תשע"א
גליון תקכ"ה

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
9:00	8:30	7:26	
9:03	8:27	7:11	ירושלים
9:37	9:25	8:08	בארא פארק

הנה עתה ממשמשין ובאים ימי שלושת השבועות שהיו בהם צער לישראל בחרבן ביהמ"ק ועיה"ק ירושלים תובכ"א ויציאתן של ישראל לגלותם שהם ימים נמוכים נידעריגע טעגן אבל מאדך השבתות שלהם גבוהים מאוד וכדאי מהארז"ל זיע"א וכמש"כ סה"ק תפארת שלמה לפרש מש"כ בזמ"ר "לכה דוד" של ש"ק רב לך שבת בעמק הבכא, שבמקום לומר שבת בשני סגולים קוראים זה בפתח וקמץ דהיינו שבת קודש שבאלו השבועות שהם בחי עמק הבכא הם שבתות גבוהים מאוד וקרויים רב לך שבת שיש להם שבתות רמים ונשגבים, ובטעם הענין כבר אמרו הרבה צדיקים כל אחד לפי דרכו ואמנם ממון זקה"ק אדמו"ר מוהרמ"מ מלעלוב זיע"א איתא לפרש זה הענין לפי הידוע שהשבת כוללת בקרבה את כל השבוע שעומד לבוא ש"כ ברכא דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליא וכמש"כ האוה"ח הק' זיע"א (ריש פר' בראשית) שמכות הש"ק יש קיום לעולם עוד ששה ימים נוספים וכן לעולם כל ש"ק היא חיות שבוע שאחריו, וממילא כיון שהש"ק היא שמחוקת את השבוע ונותנת לו החיות א"כ כמה שהימים יותר נמוכים וקשים, כך צריך יותר כוח כדי לנשואם, ולכן הני שבתות רב כוחן מאוד כדי שיוכלו לרומם אף ימים נמוכים כאלו, וכבר אמרו צדיקים לפרש מש"כ (מגילת איכה) "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", שתניבת רודפיה יש לחלקה לשתיים שזה רודפי-י-ה דהיינו אלו שרודפים אחר השי"ת ושכינתו להשיגם וכדי לדבוק בהם כראוי אז דווקא בימים אלו הוא הזמן המסוגל לזה שאז כל רודפיה השיגוה ואז ישיגו תאוות לבם הקדושה הזו שכנ"ל לפי נמיכות הימים כך יש בהם רוממות.

וגם לפימש"כ סה"ק עבודת ישראל להמגיד הק' מקאזניץ ז"ע לפרש זה ע"ד משל למלך שבהיותו יושב בבית מלכותו בארמון על משפטו אז קשה מאוד ליכנס אליו ולעבור כל המעברים ששומרים מופקדים לו סביב ויש הרבה טירחה עד שזוכים ליכנס וגם אז כשכבר זכו ונכנסו, הזמן של המלך יקר מאוד ולכן צריכים לקצר דיבורם ולצאת תיכף אפי' לא הספיקו לדבר ולבקש כל צרכם כחפצם, אמנם כל זה הוא כשהמלך מסיב בביתו בית מלכותו וארמונו, אבל לפעמים יש ואירע שהמלך יוצא מביתו לאיזה סיבה שהיא ועובר בדרכו בערים ושדות שאז אין כ"כ מחיצות סביבו והוא מצוי לכול וכל אחד יכול ליגש אליו ולדבר עמו באריכות ולפעול אצלו כל צרכו שחפץ כפי ענינו, ואמנם יש פעמים כשהמלך מסתובב בחצות אינו רוצה שיכירוהו לפי שהוא מחופש בכגדים אחרים ואינו ניכר, אבל מי ששכל לו הרי מוכר שהמלך לפניו ושאל מינייה כל מה דבעי ולא מחמיץ הזדמנות יקרה זו.

וכמו"כ באלו השבועות שבהם אירע תחילת גלותן של ישראל ומשגלו גלתה שכינה עמהם ולכן אז כל שנה הוא בחי שהמלך מסתובב בשדה ובעיר בין אנשי המקום ואז כמ"כ השי"ת מצוי לכל כמלך בחצות וכביכול לאזט זיך אראפ שטארק לכל בר ישראל שיוכל אז להתקרב ביותר לאבינו שבשמים יותר מכל השנה, ומי שיש לו שכל מנצל זה ופועל לעצמו ולכל ישראל כל הטובות והישועות שלימות ברוחניות ובגשמיות ומפיל תחינה לפני המלך שישוב לביתו ברחמים עם כל ישראל אחיו גאולה עולם לנו ולכל ישראל בכללות ובפרטות, ולכן אלו ג' השבועות

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

מוצ"ש פרשת פינחס תשס"ט
בארא פארק - ארה"ב

ההשבתות הרמים שלהם הם בחודשי תמוז ואב שהם הכנה לחודש אלול כידוע שתמוז ר"ת זמני תשובה ממשמשין ויבאין וא"ב ר"ת אלול ב"א, שהיות שתכלית ענינם של אלו השבועות ושבתותיהם מה שהם מסוגלים להתקרב לאבשב"ש ביתר שאת ויתר עז, לכן הם הכנה לחודש אלול שהוא ג"כ ענין התקרבות להשי"ת שהוא ר"ת איני ל'ודי ויודי ל'י ושם הכנה לעשי"ת שהם ג"כ התקרבות להשי"ת כי תשובה היינו שאנו שבים ומתקרבים שוב לאבינו שבשמים שזהו ענין אלול תשרי ר"ה ויה"כ ואח"כ סוכות צילא דמהימנותא, ולכן תחילת הכל ע"י שהחכם עיניו בראשו לתפוס ההזדמנות שעכשיו כביכול המלך בשדה, ולהתקרב להשי"ת ובהו יתכונן כראוי לאלול הקרב ובא.

הגם שכל השנה מועילה תשובה ותמיד "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", עכ"ז עשי"ת מסוגלים יותר שיחיד מתקבל כמו ציבור וכן אח"כ תשרי עת רצון להתקבל בניקל ולפעול כל טוב והשי"ת ירחם שאכן נזכה לזה לתשובה כדבעי, ולכן יש להתכונן עכשיו ביותר לאלול וכמו שאומרים בשם הגאון רבי ישראל מסלנט ז"ע שכל השנה צריך להיות אלול ואילו אלול עצמו הרי הוא אלול ס'איז דאך אלול' שהפ"י הוא שהנה כשבא אלול אז הוא התעוררות מיוחדת אצל כולם לתשובה ומעש"ט ומי שיש לו שכל מתעורר ומנצל זה עוד יותר, אבל באמת כל השנה יש להתעורר כמ"כ להשי"ת תמיד אלא שכשבא אלול אז צריכים להתעורר יותר מכל השנה מיט א פרישע התעוררות, בהתעוררות יתירה ואיתנה כ"כ עד שכל הקבלות טובות שמקבלים כ"א ע"ע בהני ימים ישארו אכן להתקיים למעשה על כל השנה, ולכן עבור כל זה, העצה להתחזק באלו הימים שסגולתם הוא האפשרות הזו להתקרב ביותר להשי"ת שהוא התכלית מהכל "ואני קרבת אלוקים לי טוב" והחכם עיניו בראשו לנצל ימים אלו וקרבת השי"ת שבהם ויטיב לעצמו לימים הקדושים הבאים ולתמיד בעה"י.

ולכן אף אלו המועדים הקרובים לבוא לטובה מונחים באלו השבתות כי בהם קוראים עכשיו פרשת פנחס שכל המועדים כתובים בה וכדאי מצדיקים שקריאה מעוררת הזמן, וע"י קריאת פרשה זו מתעוררים כח יו"ט של תשרי כנ"ל, ולכן כמו ששבתות אלו מסוגלים לקרבת השי"ת כך ע"י שקוראים בהם פרשת המועדים יהיה זו הכנה לאלו המועדים שנתקרב בהם אכן להשי"ת בתכלית תשובה ומעש"ט עלינו ועכ"י, וע"י קריאתם יתעוררו כוחם עכשיו ויסייעו לעבודת ימים אלו ואז ממילא גם ימים אלו יהיו ההכנה הראוי ליו"ט הבעל"ט, ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י, והשי"ת ירחם עלינו שיהיה לנו השכל לנצל אלו הימים לקנות בהם הטוב הנ"ל ולזכות לשפע טוב שלהם ושפע כל השבתות והמועדים שמתעוררים שם ע"י הקריאה שמעוררת הזמן והשפע שלהם לטוב לנו ולכל ישראל אביה"ר.

המשך בעמ' ב'

דברי תורה ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתנו שליט"א

בסה"ק תפארת שלמה כתב שהמס"נ של פנחס היה גם בענין שכר עוה"ב, שעל אף שיועד היה פנחס שע"י שיהרוג את הנפש לא יאה ראוי לכהונה כדאיתא (ברכות לב.) כהן שחרג את הנפש לא יבא את כפיו, אפ"ה מסר נפשו וחלקו לעוה"ב, וגם אם יענישוהו ע"ז, עם כל זאת נקם נקמת ד יוקדש שם שמים, יעו"ש. ו"ל בדרך זו דהנה ברש"י מביאר שהשבטים ביוז אותו הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לע"ז יהרג נשיא שבט בישראל, וכתב בסה"ק נועם אלימלך וכשבא פינחס ועשה הדבר הזה בכוח קדושתו הגדולה אז הרגישו כולם פה אחד שזה מצוה גדולה להרוג אותו אעפ"י שהוא נשיא, לכך היה בעיניהם חידוש גדול על פינחס שהיה מצד אם בן פוטי ויעשה דבר גדול כזה, מה שלא עלה בלבם כלל שיהו הוא מצוה, ואיך בא זה לפינחס לידע מן הסוד ההוא וכו', עכ"ל.

ועפ"י דב"ה אפ"ה לומר שגם פינחס בעצמו ברוב ענותנותו חשש שאינו ראוי למעשה הגדול הזה השייך ליחודי סמולה, וספק היה בלבו מזה הגורם אצלו לעשות המעשה הגדול הזה, האם זה בא מצד הקדושה והקנאה למען כבוד שמו ית', או שזה בא לו מצד שהוא בן פוטי ויש בו טבע של נקמה ועכשיו הוא משתמש בו לצורך הענין, ואין כל כולו לשם שמים, וכדי לפגוע בבעל ארמית צריך שיהיה קנאי לשמו יתברך ללא רבב של קנאות הבא מצד הטבע, כי אם הוא פועל בנקמה טבעית הרי יש מקום לחשוש שהוא טועה בדבר והרי הוא פוגע בנפש נקי, אלא שפינחס לא שת ליבו לאלו הבית לכל זה, ונתן גופו ונפשו ונשמתו בכפו וקניא למען כבוד שמו ית' להסיר החרפה שהבא חרון אף על ישראל ר"ל, ואפי' אם פועלתו אינה שלימה וגם יתן את הדין על מעשיו, ומאבד בכך ב עולמות, מ"מ לא מנע עצמו מלעשות את הדבר הגדול הזה להסיר החרפה מעל ישראל ולהשיב ע"י החרון אף.

נצחיות, בריית כהונת עולם שהיא שר לנצח, וגם זכה שיתעבר נשמתו באלהו הנביא זל"ט שלא טעם טעם מיתה וחי לנצח, אשר יבא בקרוב לבשרנו על נאולת נפשנו גאולה לנצח, דהנה איתא על נשמת דוד המלך ע"ה שבא ממאוב שולד מנשמת לוט, ומובא מצדיקים [ממדינתו שזקה"ק ה"ה"ק מרן הי"מ"ז זיע"א אמר בן בשמם] שהסיבה שיצאה מהם נשמה כה גבוהה ושכל מלכות בית דוד באה ממנו, משום שלא היה לבנות לוט שום נגיעה עצמית בדבר זה, לא ענין נשמי שהרי כתיב אבינו זקן, ולא ענין רוחני שהרי באו על אביהו, אלא הפקירו עצמם מב עולמות למען קיום העולם, שחשבו שחנרב העולם כמו במבול ורצו בקיום העולם כפירש"י, ולכן ממועשה היה שבה בין שום נגיעה ונטיה עצמית ראו שיצא ממנה מלכות בית דוד, ע"כ. וכל בר דעת יבין שאין הדברים ברי הגהה לקטני הבנה כמוז, אך הלימוד היוצא לנו מזה שבאשן אנו נגיעה עצמית הרי הוא גורם שהמעשה מעלתה תגדל לאין ערוך, עד כדי הגיעו לשכר של נצחיות כמלכות המשך בעמ' ב'

ואמנם תחילת זו הפרשה ענין של "פנחס בן אלעזר השיב את המתים מעל בני ישראל ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום" (כה, יא-יב) ובתורה"ק כידוע ישנם פשטים ע"א"ם ועל כל תג ותג יש לדרוש תילי תילים של כוונות ודיוקים ופירושים, הכל מונח בתורה"ק שהיא ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים וכמאמר התנא (פרקי אבות) "בן בג בג אומר הפך בה והפך בה דכולה בה", והנה כידוע שכתוב כאן בתורה"ק פנחס מלא יו"ד אבל היא כתובה אות קטנה כן קלינע יוד'עלע וגם הנני נתן לו את בריתי שלום כתוב הוא"ו של שלום וא"ו קטיעא והוא נראה מעין אות יו"ד, ויתכן לומר הענין שכבר הביא רש"י הק' מחז"ל טעם שיחסו הכתוב כאן לפנחס בן אלעזר עד אהרן זקינו לפי שהיו השבטים מבזין אותו ואומרים ראוי בן פוטי זה שפיטם אבי אמו הוא יתרו לפני שהתגייר עגלים לע"ז והלך זה נכדו והרג נשיא שבט בישראל לכן יחסו עד אהרן לומר שהוא צדיק כמוהו ומעשיו לשם שמים כוקיע אהרן ולא עשה זה מצד יתרו שפיטם עגלים לע"ז אלא כל מעשי פנחס לש"ש באמת,

ולפני"ז יל"פ"פ שהשבטים טענו שהוא עשה זה מחמת גאוה שלכן לקח ע"ע לעשות כאלו גרויסע זאקן לקנאות לה' בפני כולם ולהרוג נשיא שבט בישראל, ולכן באה תורה"ק להעיד עליו שהוא נקי מגיאות וכולו ענוה וירא"ש ולכן כתיב בו פנחס עם יו"ד קטנה לומר שהוא אחו א"ע כיהודי קטן שבלא"ה יוד היא קטנה שבאותיות וכאן היא עוד יותר קטנה א"כ דבר זה מורה שהוא אוהו א"ע כפחות וכקטן שבישראל והי"ל לב נשבר ונדכא האמיתי ועשה הכל במסיו"נ לש"ש בלויזי אמות בלתי לה' לבדו וזוהי יסור ממנו לזוט והחומר שהיו ולכן נכתב בו יו"ד קטנה תוך שמו.

וטעם שכתוב בריתי שלום עם וא"ו קטיעא י"ל שבא לרמוז שתמיד וא"ו הוא וא"ו החיבור ולכן הוא תוך תיבת שלום שע"י השלום מתחברים כל ישראל

שיחת קודש המשך מעמ' א'

זע"ז ונעשים חטיבה אחת בעולם "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ", אמנם זה הכל אצל עמך סולם צדיקים משא"כ עם הרשעים והאפיקורסים אסור להתחבר כלל וצריך להתרחק מהם כמטחוי אש הגם שהם בחלקלקות לשונם מפתים וטוענים צעריכים להיות כולם באחדות ושבת אחים גם יחד ורוממות השלום והאחדות בגרונם, אבל חפצם האמיתי להסית ולהדיח ע"י שיתקרבו אליהם ואז יקלקלו ח"ו את ישראל קדושים ולזה באה תורה"ק ואומרת כאן שהשלום עמהם צריך להיות קטוע והשלום עצמו קטוע כי לא עם כולם צריכים להיות בשלום, אלא עם אלו הרשעים ואפיקורסים אסור להתחבר כל עיקר ולכן מכל האותיות של תיבת שלום דווקא את וא"ו היא הקוטעת את השלום עמהם היות שבד"כ וא"ו הוא חיבור לכן כאן היא קטועה כדי לא להתחבר עמהם וגם משום שאות וא"ו היא בחי הקדושה מדת יסוד השישית, דכיון שאצלם זה המדה קטועה ופגומה לכן אסור להתחבר ולהיות עמהם בשלום אין שלום אמר ה' לרשעים "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקומיך אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו ל", ועליהם ולשונם המפתה ביקש דוד המע"ה "ה' הצילה נפשי משפת שקר לשון רמיה", שהם עושים עצמם כמבקשי שלום אבל מטרתם להחטיא את ישראל שאז הוא היפך השלום בין ישראל זל"ז ובין ישראל לאבשב"ש, כי ע"י שהם מחטיאים ר"ל אז עוונותיכם היו מבדילים בניכם לאלוקיכם א"כ שלום עמהם הוא היפך השלום ודווקא ע"י וא"ו קטיעא שקוטעים ומבטלים את השלום עמהם אז הוא השלום האמיתי שאז ישראל בשלום ודביקות עם אביהם שבשמים, ועי"ז גם אוהבים אז"ו וע"כ הקטיעא מהם הוא אמיתות השלום ולכן השלום עצמו קטוע וא"ו שלו כי זו הקטיעא היא עצם השלום עצמו וכנ"ל.

והנה אח"כ יש בפרשתן ענין בנות צלפחד וכבר הביא רש"י

מחז"ל ראוי פרשה זו להאמר ע"י משה רבע"ה אלא שזכו הם שתאמר על ידן כי היו חכמניות וצדקניות וכמובא, ובהו יל"פ מש"כ בתורה"ק "ויקרב משה את משפטן לפני ה'", שתיבת משפטן כתוב אות נו"ן גדולה ולהנ"ל הענין שאות נו"ן הוא ר"ת נקבות וגדלות האות בא להורות שהיו הם נשים גדולות וחשובות שהרי זו פירוש המילה משפטן משפט שלהם של אלו הנשים, א"כ הרמוז שהיה משפט של נשים גדולות גרויסע מענטשען, שהנה תיבת משפטן מורכבת מתיבת משפט עם ן' שהנו"ן מורה שהמשפט היה שלהם א"כ הנון קאי עליהם ולכן הוא גדול לומר שהם היו גדולות, לכן הקריב משה משפטן לפני ה', שהתגלגל על ידן כי היו צדקניות וחכמניות, דלכן הוא משפטן שלהם היינו שנתגלגל על ידם משום צדקתם, והנה מה היה צדקתם ודאי הוא כאמז"ל בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים ובזכותם עתידים להגאל אף עתה בב"א ומה היתה צדקתן שלא שינו שמם לשונם ולבושם והלכו תמיד בצניעות בדרכי אבות ואמהות הק' מיט די אלטע וועג, וממילא מאז כן עתה ע"י שנשמור את הצניעות של בני ובנות ישראל ונלך בדרכי אבות"ק די אלטן חסידישע וועג ונישמר לא לסטות כלום מדרכיהם הק' של אבות"ק ורבוה"ק, בוודאי יעזור השי"ת שנוטה בזכות אלו ובזכות נשים צדקניות לגאולה שלימה, וה' ירחם שנלך בדרכיהם הק' בלא לסטות כי הוא זה מדרכיהם ונוכה לתשובה שלימה וגאולה שלימה ויעשו כולם אגודה א' לעשות רצונך בלבב שלם, פועל"ט אלעס גוטס ונוכה להתקרב לאבשב"ש כראוי והשי"ת כביכול ירים אותנו ויקרבנו אליו, ואלו הג' שבעות יתהפכו כבר עכשיו לימי שמחה ויו"ט, ונוכה צו שטייגען בתורה וירא"ש ותומ"צ בתורה עבודה וגמ"ח בשמחה מרוב כל "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", השי"ת ישמח כל השבורי לב וכל ישראל בפרטות וכללות ישועה שלימה, ויתן רפוא"ש וישועות ובריאות השלימות בגו"נ מנוחת ושלוות הנפש ברכות וישועות שלימות בגו"ר, פרנסה טובה ובני חיי ומוזני, און בנין ביהמ"ק אויף א' זיסע אופן אויף אייביג.

דברי תורה המשך מעמ' א'

בית דוד, ולכן אצל פנחס שבשעשיתו הדבר הגדול היה על אף החשש שמאבד עי"ז ב' עולמות, וזה לשכר של נצחיות לכהונת עולם לנצח, וזכה שהוא יהיה הממשר על גאולתנו הנצחי בב"א.

ועי"ז י"ל הא דאיתא במדרש בדיון הוא שיטול שכרו, ולכאורה יש לדיק למה לא אמרו בדיון הוא שיקבל שכרו, ומאי אמרם שיטול שכרו, וכי שטר מוטלים מאליו, והלא שטר מקבלים מנותן השכר, אלא דכבר עמדו בזה האדן קיבל פנחס שכר על המצוה שעשה והלא איתא (פדיוש לט) שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, והרבה דריכים ואופנים נאמרו בו, ולדברנו י"ל דהנה מובא המטעם שיהו שכר מצוה בהאי עלמא כי אין כוח בהאי לסבול את גורל האור של שכר מצוה, וכמ"ל בסה"ק 'תומר דבורה' להרמ"ק זיע"א (פ"א מפרה ח' יב"ש עונותיו) וז"ל ומטעם זה שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, מפני שהם לפניו יתברך, והאדן יתן לו ממה שלפניו שכר רוחני בעולם הגשמי, והרי כל העולם אינו כדאי למצוה אחת ולקורת רוח אשר לפניו, עכ"ל. וז"ל בתיבא' (איגרת הקודש פ"א) וזה שאמרו רוח"ו שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, כי בעוה"ז הגשמי ובעל גבול עמוצו רב ועצום מאד מאד אי"א להתלבש שום הארה המצוה שיהו שכר מצוה רחוק מן המצוה (מ"ג אר"ל שכר מצוה בהאי עלמא ליכא כי אי אפשר לעולם להשיגו כי אם בהתפשטות הנפש מהגוף, ואף גם זאת על דרך החסד כמ"ל וכן חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו, וכ"כ בערבי חבל' (ויקרא עמ' העול דח"א) שכתבו המפרשים שטר מצוה בהאי עלמא ליכא, לפי ששכר המצוה גדולה, אין ביכולת כל העולם היה לסבול, ולכן צפון השטר לעוה"ב, מביאר ומבררתי כי המניעה היא מצד המקבל שיהו הגוף והחומר שהוא לו, ולא יוכלו להשיגו הוא אין סוף וגבול, ולכן אי"א לקבל תשלום שכר על מצוה בזה העולם, אך כל זה אמרו כמי שעשיית המצוה היתה אצלו בחינות"ש וכצדקאות ונבול אפי' בכל שהוא, למה אי"א שיקבל שכר רוחני ובלתי גבול, אך בני משעשית המצוה היתה בביתו של מקבל מכל וכל, והפקידו ב' עולמות, ולא היה לו שום שייכות היתה וכצדקאות בעשייתו את המצוה, והיה בחינות העדר לגמרי, מ' מוציא שטר המצוה מקום לנוח, כי גם עשיית המצוה היתה בחינות העדר וכלי גבול, ובכן מביא שטר המצוה שהוא אור אין סוף ונבול ותשיגוה בשופר, ועי"ז מביא מ"ש בדיון הוא שיטול שכרו, ולא אמרו שיקבל שכרו, כי כמו שאמרו שמועיה היא מצד המקבל שאין בכוחו ליטול השכר שאין לו הכלים לקבל, ולא המניע מצד הנותן, ולכן אמרו שפיטם בדיון הוא שיטול שכרו, והכל נתעלה שאפשר לו ליטול את השכר כי יש לו הכלים לקבל שכר המצוה. (פנחס תש"ע)

פירושנו לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום (כה, יב), האות ו' של המילה שלום קטועה, ואפ"ל הענין שידוע כי פנחס זה אליהו, ואליהו הוא מלאך הברית, ועוד כתוב תיקו ר"ת תשבי יתרון קושיות ויאבעיות, ולכן ו' קטועה שכשהוא נחשב ו' הוא נקרא שלום בבחי' תורה שלו, ע"ש הכ' תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, וכשנקרא ו' הוא שלים שזה ענין מלאך הברית כד"כ התהלך לפני הויה תמים. ועוד י"ל טעם שהוא ו' קטועה מפני שלעת עתה אין ו' שלו שלם דא' ברש"י שיה' פעמים כתוב בתורה יעקב מלא ע"ו וה' פעמים אליה חסר ו' מפני שיעקב אבינו נטל הימנו אות ו' כמשכונ עד שיבוא ויבשר גאולת בניו.

חינוך הבנים במשנת כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

ולכן "ויאבק איש עמו עד עלות השחר", שנלחם יעקב עם שרו של עשו שהוא יצה"ר עד גאולתם של ישראל שנמשלה לשחר.

ולכן יעקב א"ה ע"ה דייקא לקח המשכון בגלל זה כי הוא היה לו צער גדול בניו, והרבה טרח עמהם שלא ימצא שום פסול בזרעו ותהא מיטתו שלימה,

וכמו שביאר בספה"ק "באר מנחם" ח"א למרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שאמר בשם אביו מרן אדמו"ר הקוה"ט הרמ"מ זיע"א "ביקש יעקב לישב בשלחה קפץ עליו רגושו של יוסף", היינו שכל הצרות לא הוציאוהו משלוותו כמו צרת יוסף, כשהורידו בנו הטורח לערותו מצרים זה לא יכל לסבול בשלוות.

וכמו שסיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כמה פעמים על אביו כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שבעולם לא הוניה את חינוך הילדים והיה מוסר נפשו ונשמתו בעבור כך, ולא הסתפק לסמוך על המלמדים בחידוער אלא בעצמו היה חוקר ודורש על לימודיהם ומעמידם תמיד בכור הבחינה הולך ובא מביתם להמלמדים

וחזור חלילה, הכל בכדי שאכן יגדלו הבנים בתורה"ק כראוי על דרך המוסרה.

ולא אז בלבד אלא זאת ועוד שאפי' כשהיה דחוק מאוד בעניני ספספים ולא קנו בביתו נאווה קודש דברים יתרים עכ"ז כשזה היה נועד לספרים ולצרכי לימוד הילדים לא היה חס על ממונו כלל והווייל זהב מכיסו, עבור שיהגו הם בתורה"ק מתוך הרחבת הדעת לשם ולתפארת ועלתה בידו המסיו"נ היות, וכל רואיהם יכירו כי הם ירעו ברך ה'.

ובאמת שאף לעצמו לא חסך מקצין הספרים, וכמו שהעידו בו מבניו שיחי' וספרד היו רואים אותו שב לביתו וספר קודש תחת שחיו, ונתקיים בו עני מאמרו חז"ל עוליה יחידו, קורות ביתו של אדם מעידות בו, ומתלי ביהמ"ד ויכחו שהיה ביתו מלא ברכת ה' ובית מלא ספרים שחייב במוזהו אותה היה מרבה לנשק כמנהג אביו מרן הרמ"מ זיע"א, ושהיה יגע ועוסק בלימוד התורה ימים וליילות כל ימי חייו.

אם כן הוא נמי ענין ג' דורות שאז שוב אין תורה פוסקת מזרעו, ושושילתא קדישא הדין תמשך וזרה עד ביאת גוא"צ במהרה בימינו ומלכנו בראשיתו, אכ"ר.

מתולדותיו

הרה"ק רבי אלעזר וויסבלום הנקרא בפי כל 'רבי אלעזר רייטער' נולד בשנת תקצ"ח לאביו הרה"ק רבי אלימלך מרודניק בן הרה"ק רבי מענדל בער מפשעווארסק בן הרה"ק רבי אלעזר מליזענסק. מליזענסק בן הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"עא. בזיווג ראשון נשא את בתו של הרה"ק רבי דוד מקשאנב בן הרה"ק הר"ח מצאנז. ובזיווג שני נשא את בתו של רבי חיים יונה היילפרין אב"ד ריישא. בתחילה כיהן ברבנות בעיר ביקאווסק, לאחר מכן היה זמן קצר בעיר פשעווארסק, ומשם עבר להתיישב בעיר ריישא. היה קדוש אלק ואיש פלא כמסופר להלן.

משפריא שופריא

מסופר, כשהיה אביו רבי אלימלך מרודניק תינוק, ה"ר בחוקו של זקני הרה"ק רבי אלעזר מליזענסק זצוק"ל, ואמר התינוק: "זיידע" כשהיה לי בן, אתן לו שם "אלעזר". זקנתו הרבנית הצדקנית הדס ע"ה כששמעה זאת רצתה לתת לו סמירת לחי, ענה הרבנית רבי אלעזר: "התינוק מובר נכון". ואכן לאחר שנים רבות נולד לו בן הנקרא אלעזר, ה"ה רבינו הרה"ק מרייטא.

ומקובל מפי זקני החסידים, כשנולד הרה"ק מרייטא נכנס אביו הק' והסתכל עליו כרגעים אחרים תפוס בשרעפיו, ולפתע הבה באצבע צרידה ואמר: "אט, אט, דאס האב אדך געמיינט" (אכן, אכן לזה התכוונתי)...

וכן סיפרו, שאביו הק' התפאר מידי פעם בבנו - הרה"ק מרייטא, והשתעשע אתו בחובה יתירה. ואמר למלמדו כי רב, החסיד בנשיק הרב שמחה שפירא ז"ל, שיהיה עליו כבבת עינו. ולקחו אביו על זרועותיו, ואמר לו, דעי כי בשמים יש אילנא של נשמתין קדישין, ולא כל אדם זוכה לקבל מהאי אילנא דחי, ואותו - הראה על בטן הרה"ק מרייטא - זכיתי לקבל נשמה משופרא שופריא ממקום הכי גבוה והשוב... פון שפיץ ביימאלע (מראש האילן).

ימי ילדותו

הרה"ק מרייטא נתייתם מאביו ומאמו בהיותו אבן ג' א"א שנים, והכניסו לביתו הרה"ק ר' דוד מדיינא זי"ע בעל "עמח דוד", בן הרה"ק הבני יששכר זי"ע. בבית זה נתעכב ערך כשמונה חודשים, משם הלך לצאנו לבית הרה"ק בעל הדברי חיים זי"ע, שם במחיצת הקודש עלה ונתעלה תחת עינו הפקוחה של הדב"ה, אשר החשיבו ואהבו יותר מיוצא חלציו.

ומסופר, שבעודו רך, בביתו של רבינו הדברי חיים תפרו בשביל הרה"ק מרייטא בגד חדש של משי. כשלבשו נכנס לד"ח להראות לו את הבגד החדש. בדרך הילוכו נתן הרה"ק מרייטא את ידיו לתוך כיסי הבגד. שאלו הד"ח, כלשון חיבה בדרך ששואלים לדי: מה אתה מחזיק בתוך כיסי מלבושך, והשיב הרה"ק מרייטא: "כיס מלאים חטאים עונות ופשעים". רצה הד"ח לפייסו, ושאלו לפטר בדביו. השיב הרה"ק מרייטא: אינני כשאר ילדים, שהעניות שלהם מוטלות על שכם אביהם, לי אן אבא ולכן נשארים הם אצלי בכיסים...

תמלאא הרה"ק הרמים עליו, ונתמו בחביבות בדברים המתיישבים על הלב, ואמר לו, אי"כ מהיום והלאה אני אהיה לך לאב, ואתה תהיה לי לבן.

סיפר הרה"ח הישי' ר' זאלקא קאן משיכון סקווירא יצ"ו, שכידוע היה ביתו של הרה"ק מרייטא פתוח לדוחה, והיו עניים בני ביתו.

פעם אחת נכנס עני אחד שבגדיו היו מלאים כינים וזרק עצמו עם כל בגדיו לתוך מטתו של הרה"ק לנוח. כשראתה

הרבנית ע"ה את הדבר רצתה ואמרה להרה"ק "מען גייט דיר פארשטלעפן" (פלומר, הכנינו יתפסנו בכל הבינה, השיב לה הרה"ק: מען וועט שלעפן אן שלעפן ביז אין גן עדן אריין יתפסנו ויתפסנו ואט נוכח לגן עדן כזוכתם, היינו בזכות הכנסת אורחים במס"ג שקים רבינו בנינו זח).

כח מיוחד משמיא

מסופר, שפעם בא חולה מסוכן להרה"ק משינאווא זי"ע, ובכה והתחנן לו עבור ישועה, אחרי אשר דרש ברפואים ולא מצאו מזון ותרופה. וידוע היה הרה"ק משינאווא בנוראות מופתיו לישועת ישראל, ולמרות זה, שלח הרה"ק משינאווא את החולה הזה להרה"ק מרייטא עם מכתב, שמבקשו שיראה לעשות טובה להחולה. החולה בא עם המכתב לרבינו, ושהה במחיצתו ערך שבועיים ונתרפא כליל.

שחבריא

שלחו הרה"ק מרייטא בחזרה לשינאווא

לדודו הרה"ק משינאווא

ונימוקו עמו, בדרך אנשי העבא

לוקחים חיל ממתנה אחת

לזמן מסוים, שולחים אותו בחזרה

ממקום שבא וד"ל. הרה"ק מרייטא שלח

אתו מכתב לדודו הק', אשר נכתב בתוכו שיעשה שלוחתו ותהלה לא-ל שהיה לו רפואה... וכשבא האיש הנ"ל להרה"ק משינאווא ואמר את מכתבו של הרה"ק מרייטא, נתלהב מסר דהרה"ק משינאווא, וכדרכו בקודש הבה בכף ידו על הק"ק השולחן כמה פעמים בחזקה עד שהקול נשמע מחוץ לביתו, ואמר: "דער אויבערשטער האט אסאך צדיקים (הש"ה) יש היבנה צדיקים, אמנם להרב מביקאווסק (הוא הרה"ק מרייטא, שהי' מקודם רב צדיק) אידעש קנידער".

רופא חולים

הרה"ק מרייטא היה כוחו גדול ברפואת חולים, והי' מסתיר את כוחו בזה שהיה נותן להם תרופות. והוא בעצמו היה מתקן בדביו הק' המשחות למיני ממרחים, ואנשי העיר ריישא היו קוראים להם בלשון של חיבה "רפואות רבי אלעזר"...

והיה הגיל דודו הרה"ק ר' ברוך מגארליץ זי"ע לקרותו בשם ידער רייטער דאקטער".

ופעם שלח הרה"ק מגארליץ מכתב להרה"ק מרייטא ודרש ממנו תרופה עבור חולה, והשיבו הרה"ק מרייטא במכתב על דרשתו הנ"ל כהיא ליטנא, היות שמעולם לא נתתי רפואה לאיש מבלי

לדעת שם ה"אם" של החולה... לכן הנני מבקש שישלח לי את שמו ושם אמו.

סיפר ב"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל: פעם אחת בא איש אחד להרה"ק משינאווא, והזכיר את עצמו שנכנסו בעיניו שבדי זכוכית. הלה כבר דרש ברפואים ויתיעצו יחדיו והחליטו שבאופן אחד בלבד ניתן להצילו והוא לעשות ניתוח ולהוציא את השברים מהעיניים, ושלחו הרה"ק משינאווא להרה"ק מרייטא. כשבא הלה עם מבוקשו להרה"ק מרייטא, השכיבו על שולחנו, וע"י שנוה שהתקינו כפתילה קהה, הוציא את השברים בכך רגע ושלחו בחזרה לדודו הק'. הרה"ק משינאווא שמע כל המעשה הנ"ל, ונענה ואמר: "עליו" - על הרה"ק מרייטא - "יש לומר כמו שאומרים על רבינו הרמב"ם זי"ע, שיותר ממה שעביד באסותא עביד בצלותא (תפילה)".

עוד יסופר אצל איש אחד שהיה לו ישועה ע"י סגולתו של רבינו אלעזר, היה אחרי המעשה אצל הרה"ק משינאווא, וסיפר לו שנתרפא ע"י הרה"ק מרייטא בסגולותיו. אמר לו הרה"ק משינאווא בלשון תמיה: "מיט סגולות האט דך ר' אלעזר געהילט, אה, מיט תפלות" (האם נראה לך כי ברפואת ריפא אותך רבי אלעזר, לא ולא, אלא כי אם בתפלותיו).

עוד סיפר ב"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל מעשה נורא ששמע מאחד שהיה נוכח שם בשעת תרע"ג ידוע שהרה"ק משינאווא הרעיש עולמות מענין הגאולה בשנת תרס"ז לפ"ק, ובתחלת שנת תרנ"ט לפ"ק היה שמוח שמחה גדולה שנכנס "לשבוע שבו דוד בא"...

דרבו בקודש של הרה"ק משינאווא הי' לעבוד עבודה גדולה בעת ששפך היענגל וואסער" ועשה היות ותנועות בדביו הק' כאילו דוהה דבר מעליו וזרה הלאה, והקפיד לשפוך תרעמו שיירי היענגעל וואסער" ולא הניח לשום אדם לעשותו... בשנת תרנ"ט לפ"ק, קרה, בעת שהלך לשפוך מי היענגעל וואסער" נפל ארצה ונשפך קצת מים עליו, והרה"ק משינאווא איל סומקא ואתי חזרא, ונתתק ר"ל.

ובהבילו את הרה"ק מרייטא שיבוא תיכף ומיד, שהרה"ק משינאווא אמר עליו שפועל בתפלתו הרבה יותר מתרופותיו שנותן. כשהגיע הרה"ק מרייטא ראה והבין את המצב לאישורו ורצה להמתיקו, ותיכף ומיד פנה לדודו הק' ואמר: "דודי, אספר לכה מעשה: שהראו מן השמים לאור שבעת הימים מרן הבעש"ט הק', שהגיע עת הפקודה ובא יבא צמח משיח צדקנו, והוא בתנאי שהצדיק מוכרח למסור את נשמתו ולהסתלק מן העולם. והשיב מרן הבעש"ט הק' שקשה לו להחליט, ורצה לשאלו בעצת צדיקים. והלך לאחד מל"ו צדיקים שבדורו ושמו ר' חיים, ושאלו מה לעשות, והצדיק הנסתר ר' חיים השיב, שאלפנעה סאלה תמורה כזו צריכים ללכת מקודם בברכה במקוה שטרה, וקם ללכת להמקוה ויצא מן הבית וכשהגיע ידו על המזוזה, מיד האירו עיניו בפתרון השאלה, ופנה הצדיק הנסתר למרן הבעש"ט הק' ואמר לו, תדעו כי טרם שיוצא לטלך את הצדיק מן העולם, אין להם רשות כדי בהסכמת הצדיק עצמו, וכבדי שייסיכם מה אעלה נפלאים כדי לפתותו שייסיכם למסור את נשמתו, ולכן, כל העסק הזה, שמסירת נפשו תלויה בביתא המשיחית, הוא רק להונות אותו שייסיכם להסתלק, ויהיה להם רשות...

וסיים הרה"ק מרייטא: "פעטער פאלגט נישט, זיי ווילן איך אריין נארך (דודי אל תשמע להם, האם רוצים לשיק עלך ולדמותך). וכששמע הרה"ק משינאווא את דברי הרה"ק מרייטא, נחפכה צורתו ונעשה חיוור כסיד החיכל, והראה בדיו כאומר כבר הסכמתי להסתלק, ומה בירי לעשות. וסיים ב"ק האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל: שמוכח מזה שהרה"ק משינאווא כבר הסכים להסתלק מן העולם, והרה"ק מרייטא כבר אחר ונת המונע להצילו. ואחר המעשה הנ"ל נצחו אראלים את המצוקים וכן נפשי' רבינו זי"ע ביום ו' טבת תרנ"ט.

באמרו רבינו אלעזר מרייטא, נשתלק ביום ט"ו תמוז תרע"ג, ומנחת כבודו בסאקאלאו אצל אביו. נדפס ממנו ספר משנה למלך עה"ת.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

רבינו אשר - ה"ר א"ש (ק"א) רבי יצחק ב"ר יהודה הכהן רמב"ם - בתי כהונה (תקצ"א)
רבי משה אפרים אשכנזי מסעשנין וקאליש ב"ר מרדכי - תל קדושת לוי ורמ"ל מסאטוב (תקצ"א)
רבי חיים צבי ב"ר דוד יהודה מאנהיימער מאונאבור - עין הבחילה ותל' חת"ס (תתמ"ו) רבי יצחק צבי בערענפעלד
אב"ד חנו חת"ס ב"ר שמואל יהודה הי"ד - סופר המלך יהודה הי"ד - רבי מרדכי אריה לייב ווינקלער אב"ד מאדא - חתן
מרדכי"ן ודישניקא (תתצ"ב) רבי געורליא באדנער רב (רמ"ז דק"ב בסייטן - תל הדברי יחזקאל משינאווא (תתצ"ב) רבי
יעקב יוסף ב"ר יצחק אייזיק הרמן ב' הכל לאדון הכל (תשנ"ז)
- רבי שמואל דבוק שאטין מדרמשטט ב"ר יוסף יוסף הכהן ב' כוס הישועות (תע"ט)
רבי דוד ב"ר יצחק הלוי - אחי האור פרי משה מפשעווערסק (תקס"ג) רבי משה דוד מוטלשטווא צפת ב"ר אשר
אשכנזי חתן היטב לב (תתמ"ו) רבי יהודה לייב הלוי ז"ל אב"ד סלאנאט אב"ד משה - אפיקי יהודה (תקפ"ח)
רבי יעקב אריה ב"ר שלמה מרדכי"ן ימין (תתל"ד) רבי אברהם מייזנשט - משכיל לאותן ושל אותן על הרמב"ם (תת"ח)
רבי אברהם יושע העשיל טווערסקי מוטשודט ב"ר מרדכי מליזענס (תתמ"ו)
רבי יהושע ב"ר יוסף מוטשויטוב (תתמ"ו) רבי אב"ד המאי י"ד מרדכי י"ד תמוז
- רבי אהרן שמואל ב"ר ישראל קידער ב' ברכת הנוח (תת"ו) רבי מאיר תאומים ב"ר יוסף אבי הפרי מגדים (תת"ח)
רבי אליעזר יהודה ב"ר נתן צבי פינקל ר"י מיר, הסבא מוטלמבדקא (תשנ"ח)
רבי בן ציון ב"ר אליהו אבא שאול ר"י פורת יוסף וב' אור לעון (תשנ"ח)
- רבי משה יהודה לייב ב"ר נחום מברסקי מטרסיק-חלב ב' אמרי מ"ו (תתצ"ו)
רבי נתן נטע הברך הי"ד ב"ר משה - ין מנוחה מנדל אויערבאך - תל' ב"ח ואב"ד קאראטאשין
בפולין - עשרת יקום (תשנ"ח) רבי פינחס ב"ר ישעי' יעקב שטיין אב"ד מיקלאש - שו"ת קנאת פנחס (תתמ"ו) רבי אלעזר
נסן מרדכי אב"ד מרדאט - רבי משה מנדלעס (תתמ"ח) רבי יחיאל רובין מקאלמבוכ ב"ר אשר ישעי' מראפשיין
(תת"ח) רבי בעלזא ראקוב נאב"ד גייטסהעד ב"ר י"ט ליפמן - ברכת י"ט (תשנ"ח)
רבי אברהם חיים ב"ר מנחם מנדל נאה ב' שיעורי תורה (תשנ"ח)

הילולא צדיקיא

יום שב' כ"ד תמוז - רבי יעקב יצחק ב"ר יהודה לייב חזרמן ר"ר נר ישראל מבלשטינ (תשנ"ז) רבי יוסף די
טראני - המהר"ט ב"ר משה (שנ"ח) רבי שמואל דבוק שאטין מרדכי ב"ר יוסף
יוסף (תע"ט) רבי פינחס שפירא ב"ר משה מפסאלאווא - ב"ז כתב ה"א"צ ב"ט"ו חשון
(תת"ח) רבי יצחק אייזיק ראוונבוים מוזשטקא (מלפנים אב"ד וואשקוויץ) ב"ר איתמר
מנדבורגא (תש"ח)
יום א' ט"ו תמוז - רבינו חיים ב"ר משה ין עטר ב' האור החיים ורשאון לציון הק' (תקצ"ו) רבי אריה לייב ב"ר
אשר ב' שאנת אריה ממיין (תקמ"ה ו"א תקס"ה) רבי אלעזר מרייטא ב"ר אלימלך מרודניק
ב' משה למלך (תת"ט) רבי ארי לייבוש האלברשטאט מוטארניגראד דין בפשעמישל ב"ר
שמחה, אבי הד"ח מצאנז (תקצ"א) רבי יעקב משה סאפירין ב"ר אלעזר צבי מוקאטארא
(תת"ט) רבי מנשה אייכנשטיין ב"ר דב בערש טווערצקי האלפי מנשה עה"ת חתן עשרת
משה מדייקוב (תת"ח) רבי עמרם בלויא ב"ר שלמה יצחק (תשנ"ד)
רבי אברהם ב"ר אלעזר זאב חזנבוים מקרעטשקי רחובות (תשנ"ט)
יום ב' ט"ז תמוז - רבי מנשה יחזקע השל ב"ר יצחק מאיר מקרעטשנין (תשנ"ח) רב אברהם ב"ר יהודה
לייב - משכיל לאותן (תת"ח) רבי צבי יהודה מלך חזרתי ב"ר משה שמעון אב"ד מאדא
(תת"ח) רבי יוסף ב"ר מרדכי לייב וואלד אב"ד העלמען ז"ל ה"ח מצאנז וקול ארי' מוטאר
(תת"ח)
יום ג' י"ז תמוז - רבי יצחק ב"ר יהודה הכהן רמב"ם ב' בתי כהונה (תקצ"א) רבי יהודה מוטלמבדקא הי"ד בן

פרקי חינוך

הרב שמואל שטרן מחנך ויועץ חינוכי

בנושא: כל נשמה היא יהלום זורח. עלינו ללמשו

ש. בני שמואל ב"ה ילד טוב ב'בין אדם לחבירו ומשתדל בבית לעשות את המוטל עליו, לצערי הרב הילד אובחן כלקוי למידה היינו שהקליטה וההבנה קשה לו (לאחר שעבר אבחון) ולכן שאלתי היא מה עלי לעשות שעם כל זאת יגדל ויהא א "ערליכער איד" ירא שמים וצדיק. (ר. י.ד.מ. השם המלא שמור במערכת).

ת. כאן המקום להבהיר את הפשוט ביותר שמרוב פשטותו לא מתבוננים בוה, והוא שכל ילד יהודי הוא יקר שבקרים באמת, ועל כל איש ישראל מוטל החיוב הדהיין של "כל המציל נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא", אפי שהבנתו חלשה ולקויה, וחוב קדוש לחלל עליו השבת לא פחות מהגברא רבא ביותר.

הז"ל הקי קבעו שכל איש ישראל יאמר בבוקר בקומו "אלוקי נשמה שנתת בי טהורה היא". אומרים בשם שמים: אלוקים! הנשמה שנתת בי טהורה היא, כל אחד ואחד עם הקיבולת שלו והכישורים שחננו ה', וכל אחד בס"ד יכול להגיע להישגים גבוהים לא יאומן כי יסופר.

מסתובבים בינינו תלמידי חכמים ומורי הוראה שבילדותם לא הלמו שזה מה שייצא מהם, עלינו מוטל החיוב להנכס ללמוד לקיים מצוות לימוד התורה "ולמדתם את בניכם", וכמוכן כמו שנפסק בשו"ע (הל' מלמדים). ולא עלך המלאכה לגמור "קוה אל ה'", ותפלת על הצאצאים התלמידים וה' יעזור. כמו שצדיקים פירשו עה"פ "רפא ירפא" שנתן לרופא! למאבאן לרפאות ולא לייאש ח"ו, כי זו אינה מסוכנות...

אצטט מדברי פוסה"ד בעל שבט הלוי שליט"א
שמעטט מלמדים את דברי הגמ' (פנהדיון צא): "המונע הלכה מפי תלמיד כאילו גזולו מנחלת אבותיו, שנאמר: תורה ציוה לנו משה מורשה קהילת יעקב, מורשה היא לכל ישראל מששת ימי בראשית", ברש"י דכתיב בראשית ב"ר"א בשביל התורה שהיא ראשית ישראל שנקראו ראשית בתואה עתידין להנחיל, ברא א-לוקים את השמים וגו'.

ובחיודשי אגדות מחרש"א כל המונע הלכה וכו' ר"ל שאינו לומד עם התלמיד כר' פריידיא שהיה לומד עם תלמידו ד' מאות פעמים עד שהיתה שגורה לו בפה. וז"ש המונע הלכה מפי תלמידו ללמוד עמו עד שתהא שגורה לו בפה לפי שאומר הרב שאין התלמיד הגון וראוי ללמד או"ה לו ללמוד תורה הרי הוא גזולו מנחלת אבותיו. שהתורה היא מורשה לכל ישראל מששת ימי בראשית היינו לפי בריאתם וטבעם מששת ימי בראשית מוכנים כל ישראל ללמוד תורה עיי"ש. עולא בר ישמעאל אומר המונע הלכה מפי תלמידו מנקבין אותו ככברה ובמהרש"א הק' שהת"ח דומה לצלוחית של פליטין אם הוא מריק תורתו לאחרים

מונה דפים אלא שעוות" של העמל והיגיעה "ויגעת ומצאת תאמין".
כמוכן יש לנו להתאמץ כמה שיותר שכל אחד ואחד שינצל כוחותיו כפי שחננו ה', אבל גם נדע להעריך גם כאלה - שדף גמרא זה הישג גדול עבורם.. שוב ושוב נחזיר להם שכל אחד יכול להיות "הערליכער איד" וירא שמים מדקדק קלה כבחמורה להרגיש קודש ה' וטעם בשבת קודש.

וזה לשון קודשו של הגה"ק החזון איש זצ"ל: "לפי גיל הילד אפשר לפתחו ולהעלותו למדרגת תלמיד בזמן קצר, אך צריך טיפול מיוחד ושימת לב, ההנהגה צריכה להיות בסובלנותיות יתירה ולקרבו לשקידה הליראה קבועה ושכרם כפול מן השמים". (נתיבות האיש עמ' רע"ח)

דברים חוצבים להבות אש כפ"ק אדמו"ר מוויזניץ שליט"א השמיע למלמדים: "...גם כאשר יש ילד בעל כשרונות חלשים, שהמלמד אכן השקיע בו כוחות כדי לקדם אותו בלימודיו, אולם לא ראה הצלחה במעשה דיו, עדיין אינו יכול לפטור את עצמו, שכן אולי יש דרך אחרת שצריך לנסותה. ומבשרי אחזה- ממי שאינו נמצא בקו הכריאות וניסו תרופה מסוימות שלא עזרה, הרי מנסיים תרופה אחרת, או שמגבירים את מדת התרופה. כן הדבר ברפואת הנפש של הילד, שיש בה הרבה דרכים ואופנים של רפואה, ועל המלמד מוטלת החובה לנסות את כל האפשרויות. זה דבר שקשה להשיג, כמה אפשר להועיל ולפעול, צריך רק להשקיע מוח ולב ובעזר השי"ת ובסיעתא דשמיא, כאשר זכות האבות מסייעת, אנו מקוים שנוכל להקים דורות כראוי.

כלל זה יהא נקוט בידינו: לעולם אי אפשר לדעת איזו מילה תפעל את פעולתה, לפעמים, נכנסים הדברים בלב אחד השומעים ומשאירים רושם ניכר לדורות. ולכן, כל אחד מחוייב לפעול ולעשות עד כמה שידו מגעת..

זאת ועוד, המלמד צריך להסתכל על הילד כעל נפש של דורות, ולא כעל נפש בודדת. שהרי מכל אחד מהילדים היושבים אצלו בכיתה, עתיד לצאת דור שלם..

אחד הדברים החשובים ביותר המוטלים על המחנכים הוא: לא לתת לילדים לשקוע ברגשי נחיתות, שלא יהיה ילד שיחשוב "איני מסוגל ללמוד". הדבר נובע לפעמים מכך, שיש לילד אחים או חברים בעלי ראש טוב, המצליחים ללמוד שני דפים והוא ניחן בכשרונות חלשים יותר, ואינו מסוגל להשיג את מה שהם משיגים, ממילא נשבר הוא בקרבו, ומחליט שאינו שווה כלום, וברגע שהחליט כך - כבר אינו עושה מאומה, כי על מה ולמה יגיע את עצמו?!

מחשבות כאלו אסור להשאיר בקרב הילדים. רגש נחיתות אצל ילד, הוא דבר גרוע מאוד.

המלמדים צריכים לחשוב ולהתבונן מה חסר לילד, להסביר לו שכל אחד הוא בן אדם, וגם הוא יוכל להשיג ולהצליח, אפילו מעט. אפילו אינו משיג שני דפים, כמו אחיו, ישיג רק דף אחד. העיקר שיהיה מחווק בקרבו, שגם הוא יכול להצליח". עכ"ל ק (דרשות - ח"ג עמ' קעב - קעה)...

דיבורי קודש אלו צריך להיות מול עיני המלמד המחנך/ההורה ובעזרת השי"ת נעשה ונצליח.

יעזור ה' שנוכה לחנך ולגדל צאצאיו בתורה ויראה טהורה. נתפלל בעדם ובשם ה' נעשה ונצליח. א גוש שבת

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם להוצאת העלון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת
הבה"ח היקר, כלי מחזיק ברכה, ה"ה
ישי ז"ל בן הגה"צ דבי חיים פסח הורוביץ שליט"א שביבדלט"א
נלב"ע בדמי ימיו ט"ז תמוז תשנ"ב
ת. נ. צ. ב. ה.
הונצה על ידי אביו האי גברא רבא, הדגול והנעלה הגה"צ דבי חיים פסח הורוביץ שליט"א - חבר הבד"ץ ומרא דאתרא דק"ק בעלזא - אשדוד

גליון זה נודב לעילוי נשמת
האשה החשובה
מרת רייצל ע"ה בת ר' צבי חיים ז"ל
ביקעל
נפטרה י"ג תמוז תשנ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.
====
הונצה ע"י בנה ידידינו היקר והנעלה, הנדיב הנכבד היקר שבערבין מיקירי אנ"ש רודצ'ח הרה"ח ר' שמשון ביקעל הי"ו לייקוועד - ארה"ב

ברכת מזל טוב מעומקא דליבא
למעלת ידידינו היקר והמפואר, על כל מכיריו אהוב וחביב, עומד תמיד הבן לימינו, מיקירי וחשובי אנ"ש, לבו עד החם לכל דבר שבקדושה, כלי מחזיק ברכה, מופלג בכל מידה ומעלה הרה"ח ר' שלמה צבי שלעפריג שליט"א - בארא פארק - ארה"ב
ולבנו האבך היקר מלא וגדוש בתו"ש במידות טובות, מופלא בהנהגותיו ובהתמדתו בתורה וביראתו הקודמת להכמתו ומצויין בנועם מידותיו והליכותיו הנעימים והישרים הרה"ח ר' לייבוש הי"ו - בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת המנוח הנכד - הבן **שמעון אהרן אפרים** בבשאאע"ה בשעטומ"צ יה"ד שיזכו לנחת ושמחה מהם ומכל יוצ"ח, ואך טוב וחסד ושמחות יהיו מנת חלקם כל הימים אכ"ר.

לעילוי נשמת
הילד הוז והטהור, עלם חמודות **יהודה לייב (לייב) ז"ל בן הרה"ח ר' נחמן קלעצקי** שביבדלט"א.
גליון זה מוקדש לעילוי נשמתו.
ת. נ. צ. ב. ה.

ברכת מזל טוב
לידידינו מחשובי אנ"ש, מקושר למרן רבינו שליט"א, עדין נפש וכלי מחזיק ברכה הרה"ח ר' שמואל בומלשפינד שליט"א
בארא פארק - ארה"ב
לרגל שמחת הולדת הבן בשעטומ"צ יה"ד שיזכה לחוב נחת ושובע שמחות וכט"ס.

ברכת מזל טוב
לידידינו החשוב והיקר מאנ"ש היקרים, מעוטר במידות מזהבות, תורה ויר"ש אצלו משילבות, כלי מעלות המדות, תהלתו בקהל חסידים הנח"ח ר' חיים הערש פרידמן הי"ו
בארא פארק - ארה"ב
לרגל שמחת אישות הבת תחי' ע"ג בשעטומ"צ יה"ד שיזכה לרווח נחת דקדושה מהם ומכל יוצ"ח, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, והיזוג יעלה יפה.
השתתפות בהוצאת הגליון תנודב לזכות ידידינו הנח"ח ר' חיים הערש פרידמן הי"ו

הופיע ויצא לאור הספר אור החיים הקדוש עם ביאור "אור יקר"
* מנוקד ומפוסק באותיות ברורות * פסוקי המקרא מצוטטים במלואם * כל מאמרי חז"ל וזוה"ק המוזכרים באוה"ח הובאו בו * זוה"ק מנוקד ומבואר ע"פ מתוק מדבש * ביאור הענינים העמוקים * הספנות נחוצות ולקט מפרשי האוה"ח.

הפצה = 03-6765382 - מו"ל: 03-5743185

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית
מרת שרה רבקה ע"ה בת הרה"ק ר' ישראל מנחם אבד"ק ביעזאוויץ
א"ה הרה"ק ב' יוגד יעקב מפאפא נפטרה י"ו תמוז תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.